

24

15. Fritjof och Ingeborg.

Es. Tegnér.

Allegretto.

p *crescendo* *mf*

1. Där väx-te u-ti Hildings gård två plan-tor un-der fost-rarns
 2. Den an-dra väx-te som en ros, när vin-tern nyss har flytt sin
 3. Såg du de två i da-gens ljus du tänk-te dig i Fre-jas
 4. Hur gläd-tigtsam han i sin slup med hen-ne öf-ver mörk-blå

pp *crescendo* *mf*

vård, ej Nor-den förr sett två så skö-na, de väx-te här-ligt i det
 kos, men vå-ren, som den ro-sen göm-mer, i knop-pen lig-ger än och
 hus, där mån-get li-tet brud-par svin-gar med gu-la hår och ro-sen-
 djup, hur hjärt-ligt, när han seg-len vän-der, hon klap-par i små hvi-ta

p

grö - na. Den e - na som en ek sköt fram, och som en lans var hen - nes
dröm - mer. Så väx - te de i fröjd och lek, och Frit - jof var den un - ga
vin - gar. Men såg du dem i må - nens sken kring - dan - sa un - der lum - mig
hän - der. Den för - stablom - ma vå - ren födt, det för - sta smultron, som blef

stam, men kro - nan, som i vin - den skälf - ver, lik - som enhjälmsin run - del hvälfver.
ek, men ro - sen u - ti da - lar grö - na hon het - te In - ge - borgden skö - na.
gren, du tänk - te:, un - der lun - dens kran - sar elf - kun - gen med sin drottning dan - sar.
rödt, det för - sta ax, hvars gull blef mo - get, dem bjöd han hen - ne glad och tro - get.